

Handwritten text at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain names and dates.

mem. del maestro n.º w. infine

Sanctorum, et Doctorum ecclesie in doctrina magnam esse auctoritatem nullus negare potest: et si ageretur de decreto speculativo circa conceptionem Beatissima Virginis eorum habenda ratio. Ena immo uero, quia eorum ratio habetur, et quia putant illos aduersarij, sibi fauere, de solo nunc silentio agitur, ad uitanda scandala que oriuntur inde, quod ipsi iacent pro. Patres esse; quamuis oppositū sepius omnium sit; ac ult. quidem quando editum est decretum de silentio publico à Paulo V. in re Nouatoribus non fauetur; sicut neq. cum in dictum est silentiū illud publicum: ne enervatur Patrum auctoritas que admodum ore per dictum silentiū publicum, quos inaniter pro sua opinione proferunt; sicut etiam ut alia omittantur exempla tot dogmatum que in grauissimis Patribus, et ipso. Aquinate, reprobata sunt; enervata non est eorum auctoritas qui sentierunt B. Virginem peccasse actualiter, cuius contrariū tenet ecclesia, et s. Thomas ex alia sententia, uel potius errore, aut hesi, de decus redundare tenet in Xpū quod sine dubio longe maius oritur ex originali peccato: igitur qui contem dunt uel succedunt liberandam ab hac infamia B. Virginem faciunt quod ipse sanctus Thomas faciem dum minuat, si ualet argumentū ex comparatione maior, et minorū. Neq. propterea contradicunt Patribus qui ut testes responsū ed aut falso, aut truncatim, aut impertinenter citantur: Et consequenter non uocant eos infamatores B. Virginis; sicut nec Pontifices: qui licet aliam opinionem offerent, non affirmant esse probabilem: sed eam, que communis est, laudant, et multis modis ad eam celebrandam inuitant. Quod attinet ad sanctū Bonauenturā, preterquam quod apertissime duobus locis, tenet cum ea que modo communis opinio est. Nemp. tom. 3. serm. 2. de B. Virgine pag. 389. et tom. 1. opus contemplationis pag. 440 (que in pta forsitan posteriora sunt q. que in sententias edidit, quia illo tempore solebant Parisijs scribi Commentaria In Magistro, ab illis qui Laurea doctoratus donandi erant) in loco qui offertur ex sententijs, sequitur opinionem aliam que illo tempore magis communis erat: licet fundam. non sit admodum probabile: quoniam cum preservatione B. Virg. ab orig. peccato intelligitur optime excellencia, et dignitas Christi supra illam, ut ipsemet Doctor dictis locis insinuat; ut eo quod id priuilegium concessū aueritur ex redemptione, menasq. Xpi: cui Xpo per se debebatur ut nullo modo posset contrahere peccatū; et cui iuxta hanc gram concessam Matrisq. multo perfectior tribuitur ratio Redemptoris: quem admodum quod preseruaauerit eamdem ab omni actuali, ni hil detrahatur ipsi, sed potius magis commendatur eius gratia eius. De sanctis porro quod ait s. Bonauentura sentire B. Virg. in originali peccato conceptam, bene respondit Card. Bellarminus de illis paucis loqui quos legerat apud Magrum: quos

515
solos fere scholastici veteres solent citare qui tamen etiam attentive legantur non sunt
concordia. Deinde oportet de his debite esse interpretari: ne potius revera infamantur
qui tanto per se propendent in ipsam sententiam: si nimirum id faciunt contra communem
6 sensum Patrum. Ad quod qui ex Patribus distincte de hoc misterio scripserunt ut
Bernardus episcopus ad Lugdunensem, sanctus Thomas, sumunt conceptionem non pro ipso
animationis seu infusionis anime rationalis: sed ante illam, pro physica semina
et hybris conceptu, cui plerumque et libido immo desata coniungitur: que celebrari
potest, ut argumentatur s^{ens} Bernardus: et adhuc non est in subiecto capacitas peccati
sancti Thomae Caietani. Interpretatus est, quando ille q. 2. q. 81. art. 3. docuit se
fidem Catholicam firmiter esse tenendum, quod omnes homines propter solum Christum
Adam demeriti peccati orig^{ine} esse Adam contrahunt: alii non omnes in digne
redemptione, que est per Christum quod est erroneum; quod confirmat Caietanus, ex
mortalis esse peccati orig^{ine}, eum quod ibidem respondet s. Thomas ad 1. sic etiam in q. 2. q. 81. art. 3.
quorumdam opinione, in adventu Domini reperti non moriuntur. In 3. vero parte
art. 2. discursus s. Thomae est, quod sanctificatio B. Virginis non potest intelligi
animationem, ante quam non est subiectum capax. Et ideo inferre, quod post
ubi Caiet. condecit inter duas portiones extremas ante et post animationem effert
idem quod ^{fuisset} B. Virgo, sanctificata in instanti infusionis anime: s. vero Thomae
non meminisse, quia tempore suo non erat adinventum: haec vero admittit, speculando
7 esse redimendi modum et salvandi a peccato orig^{ine}. De Alvaro Pellagio lib. 1.
plantae eulensis art. 52. fol. 169. col. 2. et seq. dicendum loqui eodem pacto quod
Bernardus, quem citat: et sanctificationem in utero accipere; quando gratia
est anime, in quo instanti contrahatur peccatum id est debitum peccati: dicit enim
contrarium tenent, negare sanctificationem quasi vellent ante animationem
viam a peccato quo tempore sanctificatio, et sanctitas esse negabat: et comparant
Virginem Deo et filio suo: scilicet quia sic negant debitum peccati. Sed quod
de isto Authore cuius in Theologia nomen haud adeo celebre est. hoc Dominicus
ualde multi etiam docti et sancti tenent: ac tenent suam opinionem. Et
8 praedictum opinioni contraria non fit ex totali silentio etiam particulari; et
et id imponere implicite definire, ut per se patet: sed impedire scandala que
viculis colloquiis orta sunt, et oriri subinde possunt: ac magis quidem, quam
publicis sermonibus: qui etsi veriti sint non tantum secreto Pauli V. sed etiam
in Capitulo generali Valisletano anni 1605. Nec ita facile fieri possunt ob
auditor, factis tamen constat post prohibitionem. Non possunt autem negari scandala

8
Fimms et typis
mandarunt se
requinquaginta.

orta esse ex privatis colloquijs cum Rege Catholicus id affirmet, et adeo emissa flagret remedium
 per totale silentium; ne cogatur tranquillitati Regnorum suorum per vicam facti consulere: ut
 alias factum est in Regno Aragonie et Francie. Et sane mirum est, viros religiosos, qui que se ad
 deum B. Virginis profitentur, et alioqui sunt, quod cum laude, ac merito possunt, non solum abq
 prorsus periculis, nolent facere: et quod vere obedientia est, superiorum supremorum propensionem non
 sequi quoscumque cum tota reliqua ecclesia opinionem suam amplecti, et cupere ut et ipsi faciant, et
 quod charitas Christiana cum humilitate, cogit non contemnere ceteris omnibus, vel presumere cum odio
 et offensione communi, ut solum fiat in cap. s. epid. ad Romanos etiam Doctor et priorum hominum
 se plus sapere, ac melius intelligere scripturas et patres: et se tueri tollerantia Pontificum
 seu ecclesie Rom. qualem S. Thom. dicebat suo tempore esse de feto conceptionis B. p. q. 27. art.
 1. et Alvarus citatus qui addit quod tolleratur non approbari quia quod permittitur non
 approbatur. De sancti Thome propositione citata prius, ex p. 2. q. 81. art. 3. quod sit de
 fide omnem ex Adam derivati contrahere peccatum quosdam docere esse errorem in fide,
 asserendum ita esse, nisi admittatur allata quoque sententia declarans de debito contrahendi; quia
 si quis d. damnavit absolute in heresim vel errorem esse, si quis affirmet B. Virginem
 non contraxisse peccatum. Quibus veris in confirmationem adducitur pro bulla Eugenij, 4. in
 bullano 23. de unione Jacobitarum non solum, quia merito in dubium revocatur ut alias
 probatum est, et a Cardinale Bellarmino approbatum, vel hae de causa, omnis alij, qui facti
 dicuntur anno 1442. in plena synodo, cum sim omnes Historicos, et nominatum sanctum
 Antonium qui tunc erat Archiep. Florentinus synodus florentina terminata esset anno 1432
 sed praeterea quoniam factum per Christum qui solus ^{neq} peccati debitis contraxit, omnes
 etiam B. Virginem redemptam, et liberatam, sed alios a contracto, illam ne contraheret. Alioqui
 probaretur esse de fide ipsam contraxisse: quod est contractum 4. et alius deinceps Pon-
 tifices, atq. Concilium Tridentinum. Nec tamen dubitat contrarij, scripti auctor appellare
 definitionem factam de industria contra concilium Basileense schismaticum. Quod
 si idem auctor de debito tantum intelligit sicut de communi lege, non loquitur ad rem
 neq. concilium Basileense de debito curabat aut de communi lege. Ingressus tandem
 auctor in commendationem doctrine S. Thome, quam omnes merito suspiciunt nec a
 Deo illi communicatam negant, et a toto genere satis tutam: et diuino responso Commem-
 datam quod is bene respiciet de Christo, sed iniuriam fieri sibi sanctis idem Thomas arbi-
 traretur si quicumq. scripsit vellet quis se approbari ut abq. suspicione erroris non posset
 aliter fieri. Nam et si fortasse quo tempore scripsit nihil habebatur pro errore eorum
 que scripsit: certum est nunc non posse teneri, quod solemnitas voti sit de essentia Religionis.

quod Papa non possit dispensare circa matrimonium eius qui solemne votum emisit:
cum Religiosa paupertate non possit stare dominium particulare: quod omnia verba
rectam in consecratione calicis sint essentialia: quod contrahatur irregularitas
cibus ad moderamine inculpate tute: quod consecrato calici nil misceri possit,
Greci calidam misceant. Facemur ex episcopo Immaculatae ut de B. Virgine
vel a sacro 4.° vel a concilio ^{trid.} non sequi ipsam orig^{le} peccati non contraxisse:
hoc iam de fide esset: nec appellari ab his Immaculatam Conceptionem, concedimus:
si aduersarium eiusmodi cognomen Immaculatae Conceptionis moueret, onerare
quod in officio approbato a Pio V.° canimus, quicumq; celebrat tuam sanctam
tionem, non minus quam Natiuitatem.

14. Quod ait sub Paulo V.° ostensum esse, celebrari ab ecclesia festum conceptionis sub certa
tate: quoniam alioquin exponeret se periculo celebrandi pro sancto, quod forte a parte
rei non est; Nescio quo pacto ostensum sit, aut ostendi poterit. Certum est ea extra
sacro 4.° celebrari. Preseruationem ab originali peccato: quae etiam exprimitur in
leonardi de Noquerolis approbato ab eodem Pontifice et tandiu recitato in ecclesia;
in eo quod cum facultate Pontificum recitant fratres Minores. Ad hoc autem
non se exponat periculo errandi satis est quod moraliter loquendo ducatur sufficiens
conitus ad id inducentibus: nec dubitari potest quin in tali ritu et festo non erret
quid sit de speculatiua veritate dei quam celebrat: siue contingit circa sanctum
nullus, quorum historia debite esse possunt; et exempli causa circa presentationem
Virginis, circa festum sanctae Mariae de Victoria quod Pius V.° instituit.

15. De nomine sanctificationis non ueretur Auctor opponere Iudicium suum omnibus Pontificibus
et ecclesiae toti, uolens ut eo utantur pro nomine Conceptionis: et falso dicens illud
esse antiquius apud ecclesiam, plures Religiosos diuersaq; quamuis autem fuit admodum
potuisset intelligendo sanctificationem per Preseruationis modum; et hoc non
admitti nunc potest: tamen uitanda nunc ista uocis nouitas uel non renouatio
usus eius quae non sine scandalo utuntur Dominici tanquam distinctio signi
communis opinionis. Melius uero faciunt aliqui alij tenentes cum Dominicis
uocem Conceptionis in suo sensu, nec putant se peccare ut Dominici scrupulosi
ment: qui tamen in suis Martyrologiis Roma, et salmantica editis uocem Conceptionis
preserunt.

16. Conformitas quantum fieri potest in ritibus optanda est, ut ex discrepantia ortus
salus, omnino curanda: ex quo non sequitur in casu presenti, quod opponit opus

damnentur: aut sancti Patres contemnantur, ut toties uana obijciuntur. Imponere enim silentium non est damnare; imo est relinquere locum assensui interno: quem assensum ligare expediret per definitio nem, et res intra breue spatium terminare posset, si scriptis datae uoces utrimq; diuidicarentur, nec uellent aduersarij tempus extrahendo effugere.

Voluisse Paulum V.^m silentium uerig parti imponere ut asserit Author, Incredibile est, cum non possit id concipi absq; maxima offensione partis pie, que ades in ualuit: neq; sine horroris quodam audiri altera soleat; pia uero est modis à Deo etiam confirmata, tam pie effectus in fidelium animis generet; quod solū argumentū Maximi momenti est, silentiū circa sanguinem xpi separatū ab ipso an fuerit hypostatice unicus, ac totus reassumptus, indici potius absq; ullo periculo, seu scandalo, quia non erat de re adtracta, et recepta.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

